

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Χρησιμοποιήθηκαν στίχοι των Σεφέρη, Ελύτη, Κατσίμη, Κουτσοχέρα, Λ. Παππά, Γώγου.

ΕΙΣΟΔΟΣ

(Αγόρια και κορίτσια βαδίζουν στη σκηνή και απαγγέλλουν)

Τον καιρό της μεγάλης στέγνιας,

-σαράντα χρόνια αναβροχιά-

ρημάχτηκε όλο το νησι

πέθαινε ο κόσμος και γεννιούνταν φίδια

Μιλλιούνια φίδια τούτο τ' ακρωτήρι,

χοντρά σαν το ποδάρι ανθρώπου

και φαρμακερά.

Το μοναστήρι τα' Αι Νικόλα το είχαν τότε Αγιοβασιλείτες καλόγεροι

κι ούτε μπορούσαν να δουλέψουν τα χωράφια

κι ούτε να βγάλουν τα κοπάδια στη βοσκή

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

τους έσωσαν οι γάτες που ανάθρεφαν.

Την κάθε αυγή χτυπούσε μια καμπάνα και ξεκινούσαν τσούρμο για τη μάχη.

Όλη μέρα χτυπιούνταν ως την ώρα που σήμαιναν το βραδινό ταγίни.

Απόδειπνα πάλι η καμπάνα και βγαίνουν για τον πόλεμο της νύχτας.

Ήτανε θαύμα να τις βλέπεις, λένε, άλλη κουτσή, κι άλλη στραβή, την άλλη

χωρίς μύτη, χωρίς αυτί, προβειά κουρέλι.

Έτσι, με τέσσερις καμπάνες την ημέρα πέρασαν μήνες, χρόνια, καιροί κι άλλοι καιροί.

Άγρια πεισματικές και πάντα λαβωμένες ξολόθρεψαν τα φίδια μα στο τέλος

χαθήκανε δεν άντεξαν τόσο φαρμάκι.

Τον καιρό της μεγάλης στέγνιας, πάνε τριάντα τόσα χρόνια

Οι άνθρωποι πέθαιναν και γεννιόνταν φίδια

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Φίδια που έπιναν από το κορμό αυτής της χώρας και δηλητηρίαζαν τους κατοίκους της

Οι άνθρωποι περνούσαν δύσκολες μέρες

Όπου κοιτάζω να κοιτάξεις ? έλεγε το τραγούδι

Όλη η Ελλάδα ατέλειωτη παράγκα - παράγκα του χειμώνα .

Και συ γελάς ακόμα

Ο λαός στα πεζοδρόμια κουλούρια πουλούσε και λαχεία

Κοπάδια τρέχαν στα υπουργεία, αιτήσεις για τη Γερμανία, την Αυστραλία, τον Καναδά

Πρόσφυγες, μετανάστες, ξενιτιά και φτώχεια.

Διαδηλώσεις για τη Δημοκρατία, για την Κύπρο, για την Παιδεία

Ύστερα ήρθαν οι συνταγματάρχες, κατέβηκαν στην Αθήνα με τα τανκς

Κατέλαβαν τη Βουλή,

κλείσανε στη φυλακή χιλιάδες ανθρώπους κι άλλους τόσους εξορίσανε στα ξερονήσια

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

καταργήσανε τα συνδικάτα, κλείσανε τις εφημερίδες που δεν τους άρεσαν

τα ραδιόφωνα έπαιζαν μόνο εμβατήρια

όποιος τολμούσε να μιλήσει τον έτρωγε το μαύρο σκοτάδι

Ωσπου κάποιο Νοέμβρη τα νέα παιδιά, οι φοιτητές που μπαίνουν πάντα μπροστά

Αποφάσισαν να αντισταθούν και να βάλουν τέλος στην τυραννία

Μαζεύτηκαν στο Πολυτεχνείο, φώναξαν, διαδήλωσαν

Πήραν μαζί τους το λαό, ένιωσαν για λίγο την αίσθηση της ελευθερίας

Κι άρχισαν να παλεύουν με τα φίδια

Τα σκότωσαν και σκοτώθηκαν

Πέτυχαν όμως να ξυπνήσουν στο λαό αισθήματα που είχε ξεχάσει

Βάφτισαν ξανά στη φωτιά του αγώνα, λέξεις που είχαν χάσει τη σημασία τους

Το καφενείο η Ελλάδα, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Ελευθερία, Δημοκρατία, Ισότητα, Αδελφосύνη...

Εκείνη την εποχή λοιπόν υπήρχε ένα καφενεδάκι

Κάπου στο κέντρο της Αθήνας

Κοντά στο Πολυτεχνείο

Πατησίων και Παραμυθιού γωνία.....

ΤΡΑΓΟΥΔΙ : ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ Η ΕΛΛΑΣ (από ομάδα παιδιών πάνω στη σκηνή)
ΚΑΦΕΝΕΙΟ 1

(δύο θαμώνες, τάβλι, στο βάθος ασφαλίτες παρακολουθούν, καμουφλάρονται πίσω από εφημερίδες)

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Κυρ Βασίλη, κυρ Βασίλη.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Τώρα.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Κυρ Βασίλη, κυρ Βασίλη.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Τώρα είπαμε !

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Πιάσε ένα ουζάκι με μεζέ περιποιημένο.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Ξέρεις πόσα βερεσέδια χρωστάς ; Πότε σκέφτεσαι να με πληρώσεις, έ ;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Τι να κάνω Βασίλη με το μισθό που μας δίνει ο πολυχρονεμένος μας βασιλιάς κι αυτοί που μας κυβερνάνε τι θες να κάνω ;

ΚΩΣΤΑΣ : Πάλι η κυβέρνηση σου φταίει εσένα ; Δε κοιτάς λέω εγώ τα χάλια σου που τρέχεις όλη μέρα στις διαδηλώσεις αντί να πας να κάνεις κανένα μεροκάματο παραπάνω !

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Τώρα που θα γίνουν εκλογές και θα μιλήσει ο λαός.....

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Σςςςςςςςςςςς !!! (κοιτάζει γύρω τρομαγμένος)

Σταματήστε. Σας έχω πει χίλιες φορές δε θέλω πολιτικές συζητήσεις, θα βρούμε το μπελά μας ! Και οι τοίχοι έχουν αυτιά σήμερα !

(εμφανίζονται τεράστια αυτιά χάρτινα πίσω από τους πρωταγωνιστές και εξαφανίζονται μόλις αυτοί κάνουν να κοιτάξουν)

ΛΕΥΤΕΡΗΣ :Μωρέ τι μας λες ;Εσύ φοβάσαι και τη σκιά σου. Δημοκρατία δεν έχουμε ; Ο καθένας μπορεί να λέει τη γνώμη του ελεύθερα.

ΚΩΣΤΑΣ : Καλά σου λέει ρε Βασίλη, δημοκρατία έχουμε, άλλαξαν τα πράγματα, είναι όλα καλύτερα. (εμφανίζονται τεράστια μάτια χάρτινα πίσω από τους πρωταγωνιστές)

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Και που να δεις τώρα που θα ξανακερδίσουμε τις εκλογές....

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Ε μα δεν τρώγεσαι. (κλείνει το τάβλι θυμωμένα) Ο λαός ξύπνησε Κωστάκη !
Ξύπνησαν τα κορόιδα !

ΚΩΣΤΑΣ : Όλο μεγάλα λόγια είσαι καημένε

(Κώστας και Λευτέρης φεύγουν από το καφενείο λογομαχώντας)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : (μονολογεί) Άλλαξαν τα πράγματα λέει. Λες να έχει δίκιο ; Άλλαξαν τα πράγματα ; Κι αν ξανααλλάξουν ; Δεν ξέρω. Έχω μονίμως την αίσθηση ότι κάποιος με παρακολουθεί. Λες να είναι η ιδέα μου ;

(κοιτάζει γύρω του και τα μάτια εξαφανίζονται)
Μπά ! Τίποτα...

(πιάνει δειλά την εφημερίδα και την ξεφυλλίζει)

(μπαινουν οι ασφαλίτες και ο καφετζής κρύβει τρομαγμένος την εφημερίδα)

(οι ασφαλίτες φεύγουν για να παρακολουθήσουν τους δυο θαμώνες)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Ωχ, ωχ, ωχ. Νάτα, νάτα...Άλλαξαν τα πράγματα έ ;

Κούνια που σε κούναγε. Αχ ρε Λευτέρη φωτιά που μ' άναψες. Άντε βρε Λευτέρη φωτιά που μ' άναψες.

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

(Ο Κώστας και ο Λευτέρης γυρίζουν τρέχοντας, λαχανιασμένοι)

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Έγινε πραξικόπημα, οι δρόμοι είναι γεμάτοι τανκ.

ΚΩΣΤΑΣ : Άνοιξε το ραδιόφωνο, να μάθουμε τι γίνεται...

(Ο Βασίλης ανοίγει το ραδιόφωνο.....Ακούγεται ο στρατιωτικός νόμος)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Τα 'λεγα εγώ, δεν τα 'λεγα ; Τι κάνουμε τώρα ; Ησυχία παιδιά έ ; Ησυχία
σςςςςςς.... Να μην ξανακουστεί κουβέντα. Λέξη να μην ακουστεί. Να μην μπλέξουμε
τουλάχιστον.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ : Άσε μας ρε Βασίλη και συ. Δεν ξέρω εσείς τι λέτε, εγώ πάντως δε θα μείνω με
σταυρωμένα χέρια.

(μπαίνουν οι ασφαλίτες)

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Αυτόν κι αυτόν. Πιάστε τους !

(οι ασφαλίτες πιάνουν το Κώστα και το Λευτέρη)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Τι έγινε ρε παιδιά ; που τους πάτε ;

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Είπες τίποτα αγόρι ;

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Εγώ, εγώ ; Α παπα καλέ είπα εγώ τίποτα ; Τίποτα δεν είπα, τι να πω εγώ πια ...

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Και που είσαι ; Για πρόσεχε το αδερφάκι σου. Πες της να αφήσει τις ζωηράδες γιατί θα μπλέξει άσχημα. (Οι ασφαλίτες αποχωρούν ? ο καφετζής σκουπίζει)
ΚΑΦΕΝΕΙΟ 2

(μπαίνει η Ειρήνη)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Που 'σαι βρε τρελοκόριτσο ; Το ξέρεις ότι σε γυρεύει η ασφάλεια ; Πόσες φορές σου 'χω πει να κάτσεις φρόνιμα γιατί θα βρεις το μπελά σου ;

ΕΙΡΗΝΗ : Αυτός ο μπελάς που λες είναι η Ελευθερία που χάσαμε. Αν καθίσουμε όλοι φρόνιμα πως θα διώξουμε τη χούντα ; Δεν ακούς τι γίνεται γύρω ; Κοντεύει ο καιρός της ελευθερίας. Πρέπει όλοι να τρέξουμε, γι' αυτό όποιο τίμημα κι αν χρειαστεί θα το πληρώσουμε.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Ποια ελευθερία ; Τι λέει ; Βρε ακούς τι σου λέω εγώ ; Μην ξανακούσω ότι ανακατεύτηκες πουθενά θα σου κόψω τα πόδια, κατάλαβες ; Θα σου κόψω τα πόδια !

(μαλακώνει)

Δε γίνεται τίποτα παιδάκι μου. Θα πάει χαμένος ο αγώνας σου. Δε βλέπεις τι έγινε με το Κώστα και το Λευτέρη ;

(ο καφετζής αποχωρεί)

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

ΕΙΡΗΝΗ : Χαμένο δεν πάει τίποτα. Κι όλοι εκείνοι που δείχνουν σήμερα υποταγή στο μεγάλο αρχηγό, άλλοι από φόβο κι άλλοι από άγνοια, αργά ή γρήγορα, θα ξυπνήσουν και τότε αλίμονο στη χούντα.Το λέει και το τραγούδι.

Ακούγεται το τραγούδι του Λοίζου Ο ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ, ενώ παιδάκια της πρώτης ντυμένα μυρμηγκάκια (μαύρες μπλούζες ? κορμάκια ? στέκες με κεραιούλες) δραματοποιούν με απλές κινήσεις το τραγούδι

ΚΑΦΕΝΕΙΟ 3

Θαμώνας Α : Ειρήνη, άμα σ' ακούσει ο αδερφός σου να τραγουδάς τέτοια τραγούδια ανατρεπτικά, χάθηκες καημένη μου.

Ειρήνη : Τι μας λες ! Αυτός ο καημένος φοβάται και τη σκιά του. Έτσι δε βγαίνει τίποτα όμως. Πρέπει να αγωνιστούμε, να παλέψουμε, να οργανωθούμε. Αν ενωθούμε, πολλοί μαζί, τότε η χούντα θα νιώσει τη δύναμή μας.

Θαμώνας Β : Έτσι που τα λέει η Ειρήνη είναι. Να εγώ μόνος μου και εφημερίδα ακόμα δεν τολμάω να αγοράσω. Τώρα όμως έτσι μου 'ρχεται να τραγουδήσω Θεοδωράκη έτσι που είμαστε όλοι μαζεμένοι.

Θαμώνας Γ : Θεοδωράκη ; Τρελός θα 'σαι μου φαίνεται. Τους είδες τους ασφαλίτες που πέρασαν το πρωί από το περίπτερο ;

(τον αγνοούν και αρχίζουν να τραγουδάνε)

Είμαστε δυο, είμαστε δυο, η ώρα σήμανε οχτώ

Σβήσε το φως, χτυπά ο φρουρός, το βράδυ θα 'ρθουνε ξανά

Είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς

Καβάλα πάμε στον καιρό, με τον καιρό, με τη βροχή

Το αίμα πήζει στην πληγή κι ο πόνος γίνεται καρφι

Χτυπούν το βράδυ στη ταρατσα τον Αντρέα - Μετρώ τους χτύπους το αίμα μετρώ

Το βράδυ πάλι θα 'μαστε παρέα τακ τακ εσύ τακ τακ και γω

τακ τακ εσύ τακ τακ και γωΧτυπούν το βράδυ...

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : (μπαίνει φωνάζοντας και χειρονομώντας) Έ Έ ΈΧτυπούν τον Αντρέα έ και σεις μερακλώνετε. Τώρα που θα χτυπήσουν εμάς να δούμε θα τραγουδάτε ; Στη γωνία είναι οιοιξέρετε εσείς ποιοι..

Θαμώνας Δ : Δηλαδή εσύ βρε Βασίλη συμφωνείς με τη χούντα ; Συμφωνείς με τη κατάσταση αυτή ;

Δεν μπορούμε να μιλήσουμε, να ψηφίσουμε, να αποφασίσουμε εμείς για τον τόπο μας, δεν τολμάς να πας στο περίπτερο να διαβάσεις μια εφημερίδα.

Θαμώνας Ε : Άσε που οι εφημερίδες γράφουνε μόνο αυτά που θέλει η χούντα. Ούτε απεργία δε μπορούμε να κάνουμε, ούτε μιλήσουμε για καλύτερα μεροκάματα.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Γιατί ρε παιδιά εγώ δεν τα βλέπω όλα αυτά νομίζετε ; Δε θυμάμαι εγώ το Κώστα και το Λευτέρη που τους συλλάβανε τις πρώτες μέρες και τους τραβάνε από φυλακή σε φυλακή και από εξορία σε εξορία ; Δε θέλω εγώ να έχουμε ελευθερία να μορφεύω

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

να λες τη γνώμη σου, να αποφασίζουμε δημοκρατικά για το τόπο μας ;

Ειρήνη : Να μου ζήσεις αδελφούλη μου ! Επιτέλους συμφωνήσαμε και μια φορά. Να πέσει η χούντα. (φωνάζει) Κάτω η χούντα ? κάτω η χούντα

ΟΛΟΙ : ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ (3)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Σιγά ρε παιδιά, σιγά σιγά....να το λέμε από μέσα μας, να έτσι

..... Κάτω η χούντα ? κάτω η χούντα.. ..(ψιθυριστά)

ΟΛΟΙ : ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ (3)

ΤΡΑΓΟΥΔΑΝΕ : Η Ζωή τραβά την ανηφόρα - Η Ζωή τραβά την ανηφόρα

Με σημαίες ? με σημαίες ? με σημαίες και με ταμπούρα

(μπαίνουν οι ασφαλίτες)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : (τραγουδά μόνος του ανυποψίαστος ενώ οι άλλοι έχουν μείνει άφωνοι)

Η ζωή τραβά την ανηφόρα ? η ζωή τραβά την ανηφόρα ? η ζωή(βλέπει τους ασφαλίτες)

Η ζωήη ζωή.....

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΓΕΛΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

ΤΗ ΡΩΤΩ ΠΟΥ ΜΕ ΠΑΣ

ΕΚΕΙ ΜΑΚΡΙΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Τι φασαρία είναι αυτή ; Τι τραγουδάτε εδώ ; (ησυχία)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Τι να τραγουδήσουμε κύριέ μου ? να λέμε καμιά σαχλαμάρα να περάσει η ώρα....

(οι ασφαλίτες κάθονται ενώ οι μισοί θαμώνες σιγά σιγά φεύγουν)

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Φτιάξε καφέδες για τα παιδιά...Και γρήγορα....

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Μάλιστα, μάλιστα.....γρήγορα

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Εσύ είσαι λοιπόν η Ειρήνη ε ;

ΕΙΡΗΝΗ : Και που με ξέρεις εσύ ;

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Μη στενοχωριέσαι κορίτσι μου, όλους σας ξέρουμε. ΟΛΟΥΣ. Έναν προς έναν. Και σένα και τα φιλαράκια σου κάτω στο Πανεπιστήμιο.

(η Ειρήνη φεύγει θυμωμένη ? ο ασφαλίτης γελάει)

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Θα τα πούμε Ειρηνούλακαι μάλιστα πολύ σύντομα.

.....(έρχονται οι καφέδες)

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ : Άνοιξε την τηλεόραση να δούμε τον αρχηγό

(ανοίγει η τηλεόραση που βρίσκεται πάνω στη σκηνή και παίζει το βίντεο με τους συνταγματάρχες, ενώ οι ασφαλίτες χορεύουν μια παρωδία τσάμικου)

(οι ασφαλίτες φεύγουν ο καφετζής σκουπίζει μόνος του)
ΚΑΦΕΝΕΙΟ 4

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Α κερατάδες, που θα πάει αυτή η κατάσταση.

(μπαίνουν οι θαμώνες λαχανιασμένοι)

ΘΑΜΩΝΑΣ Α : Άνοιξε το ραδιόφωνο, γρήγορα...Κάτι γίνεται στο Πολυτεχνείο...άνοιξε -
άνοιξε

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Ωραία δουλειά βρήκαμε. Άνοιξε τη τηλεόραση ο ένας, άνοιξε το ράδιο ο άλλος...

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

ΘΑΜΩΝΑΣ Β : Στους 1050 χιλιοκύκλους πήγαινε...

(ανοίγουν το ραδιόφωνο και μαζεύονται όλοι τριγύρω, ακούγεται ΗΧΗΤΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ)

(μπαίνει η Ειρήνη με άλλους φοιτητές ? φωνάζουν) : ΨΩΜΙ ? ΠΑΙΔΕΙΑ ? ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ? (3)

ΕΙΡΗΝΗ : Αδερφούλη μου τέλειωσαν τα ψέματα θα τους ρίξουμε τους τύραννους, Όλοι οι φοιτητές συγκεντρώνονται στο Πολυτεχνείο, είμαστε χιλιάδες ? γειά σου φεύγω πάω και γω

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Στάσου που πας, Ειρήνη, Ειρήνη, γύρνα πίσω Ειρήνη.....Δεν το πιστεύω...Τώρα...

ΘΑΜΩΝΑΣ Γ : Να πάμε και μεις τι περιμένουμε ;

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Που να πάμε ρε βλάκα, δεν άκουσες ; Φοιτητές είναι. Φοιτητές είμαστε εμείς έ ; Δεν είμαστε ! Άρα

ΘΑΜΩΝΑΣ Α : Ντροπή ρε Βασίλη, Ντροπή

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Ντροπή ξεντροπή εγώ δε πάω

(όλοι μαζί διαμαρτύρονται)

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Σσςσςςς....Να ακούσουμε... (ακούνε το ραδιόφωνο)

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ : Πάμε Βασιλη, κλείσε το μαγαζί και πάμε....

ΚΑΦΕΤΖΗΣ : Πάμε, πάμε ! Πάμε κι ότι είναι να γίνει ας γίνει !

(σηκώνει ένα αδιάφορο θαμώννα με το ζόρι) Σήκω κύριος κλείσαμε, κλείσαμε...ε κλείσαμε σου λέω.

ΟΛΟΙ : ΨΩΜΙ ? ΠΑΙΔΕΙΑ ? ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΔΡΩΜΕΝΟ : ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΑΦΗΓΗΣΗ

Τις ημέρες εκείνες έκαναν σύναξη μυστική τα παιδιά και λάβανε την απόφαση,

επειδή τα κακά μαντάτα πλήθαιναν στην πρωτεύουσα, να βγουν έξω σε δρόμους και σε πλατείες

με το μόνο πράγμα που τους είχε απομείνει : μια παλάμη τόπο κάτω από τ' ανοιχτό πουκάμισο,

με τις μαύρες τρίχες και το σταυρουδάκι του ήλιου.

Όπου είχε κράτος κι εξουσία η Άνοιξη.

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

(Μπαίνουν οι διαδηλωτές από την πίσω πλευρά της αίθουσας. Διασχίζουν την αίθουσα κι ανεβαίνουν στη σκηνή με πορεία με πανό και συνθήματα : ψωμί παιδεία ελευθερία ? κάτω η χούντα ? έξω οι Αμερικάνοι)

(ταυτόχρονα με την είσοδο των διαδηλωτών συνεχίζεται η απαγγελία)

Και νωρίς εβγήκανε καταμπροστά στον ήλιο,

με πάνου ως κάτω απλωμένη την αφοβιά σαν σημαία, οι νέοι που τους έλεγαν αλήτες.

(Πυροβολισμοί από το ηχητικό ντοκουμέντο ? κίνηση ? φως)

Τέτοιας λογής αποκοτιές ωστόσο μαθαίνοντας οι Άλλοι, σφόδρα ταραχτήκαν.

Και τρεις φορές το είναι τους αναμετρώντας, λάβανε την απόφαση

να βγουν έξω σε δρόμους και σε πλατείες, με το μόνο πράγμα που τους είχε απομείνει :

μια πήχη φωτιά κάτω απ' τα σίδερα, με τις μαύρες κάνες και τα δόντια του ήλιου.

Και χτυπούσανε όπου να ' ναι σφαλώντας τα βλέφαρα με απόγνωση.

Και περάσανε μέρες πολλές μέσα σε λίγη ώρα.

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Και θερίσανε πλήθος τα θηρία, κι άλλους εμάζωξαν...

Πυροβολισμοί ηχητικό ντοκουμέντο ? κίνηση ? φως, οι διαδηλωτές πέφτουν γονατιστοί με πλάτη στο κοινό)

(ένας ? ένας σηκώνονται και απαγγέλλουν)

Ετούτο το τοπίο είναι σκληρό σαν τη σιωπή. Σφίγγει στον κόρφο του τα πυρωμένα του λιθάρια

.....σφίγγει τα δόντια.....κι ο ίσκιος της μάντρας είναι σίδερο.

Οι άλλοι μας άφησαν από καιρό κάτω απ' τις πέτρες,

Με το σκισμένο τους πουκάμισο και με τον όρκο τους γραμμένο στην πεσμένη πόρτα.

Βγάλανε τις μπαλάσκες τους

Και λογάριαζαν. Πόσος μόχτος χώρεσε στο μονοπάτι της νύχτας.

Πόσο κουράγιο μες στα μάτια του ξυπόλητου παιδιού

Που κράταε τη σημαία.....Κι ακούν ακόμα μια φορά το σκούξιμο των λαβωμένων μπρος στην πύλη.

Το καφενείο η Ελλάδα, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Το πρωί διασχίζαμε τους δρόμους με τα σχολικά μας βιβλία.

Τη νύχτα συνεχίζαμε τη ζωή της ημέρας φυλάγοντας τον ήλιο.

Οι φοιτήτριες χόρευαν και τραγουδούσαν.

Έτσι, μας χαρακτήρισαν συνομήτες.

Στο Μεγάλο Σχολειό μας ξάφνιασε η νύχτα

με τόσους βαριά τραυματισμένους γύρω μας,

χωρίς γάζες, νερό, οξυγόνο,

χωρίς φάρμακα, γιατρό, ασθενοφόρα.

Μια ριπή πολυβόλου τραυματίζει το φως.

Μας κυνηγούσαν στα σκοτεινά πάρκα και σε παρόδους,

γιατί - λέει ? θα καιγάμε την πόλη

με τον ήλιο που κρύβαμε.

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Είμαι ο Διομήδης ? ο έφηβος των Αθηνών

που έθαψα με της καρδιάς μου το αίμα

την τρανή κραυγή της λευτεριάς

τραγουδώντας την και αποχαιρετώντας.

Μάτια κλειδωμένα, χέρια παγωμένα

κείται

- δεκαοχτώ χρονώ ήτανε δεν ήτανε-

για να 'χω εγώ πουλιά ? φτερά στα χέρια μου,

και συ το σπιτάκι σου,

μια γλάστρα με βασιλικό στο πεζουλάκι

και τα παιδιά μας ξένοιαστα να χτίζουνε το μέλλον.

Το καφενείο η Ελλάς, Του Δημήτρη Μαριόλη

Συντάχθηκε απο τον/την Μάνος Στεφανάκης
Παρασκευή, 15 Οκτώβριος 2010 19:01

Η μάνα του τον περιμένει και δεν έρχεται,

η άνοιξη του παίζει και δεν τηνε ξέρει πια.

Στις φλέβες του το αίμα σταματημένο και πικρό,

γυαλί σπασμένο ο κόσμος, σωριασμένο πάνω του.

Για να έχω εγώ τον άσπρο μου ύπνο

και συ γαρίφαλο χαμόγελο στο στόμα σου,

για να 'χουν τα παιδιά μας το δικό τους ήλιο...

Θα 'ρθει καιρός που θ' αλλάξουν τα πράγματα
να το θυμάσαι Μαρία
θυμάσαι Μαρία στα διαλείμματα εκείνο το παιχνίδι που τρέχαμε
κρατώντας τη σκυτάλη
Μη βλέπεις εμένα μην κλαις εσύ είσαι η ελπίδα
Άκου, θα 'ρθει καιρός που τα παιδιά θα διαλέγουν γονιούς
δε θα βγαίνουν στην τύχη δεν θα υπάρχουν πόρτες κλειστές
με γερμένους απ' έξω και τη δουλειά θα τη διαλέγουμε
δε θα 'μαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια
Οι άνθρωποι, σκέψου, θα μιλάνε με χρώματα
κι άλλοι με νότες να φυλάξεις μοναχά σε μια μεγάλη φιάλη με νερό
λέξεις κι έννοιες σαν κι αυτές :
απροσάρμοστοι, καταπίεση, μοναξιά, τιμή, κέρδος, εξευτελισμός
για το μάθημα της Ιστορίας
Είναι Μαρία, δε θέλω να λέω ψέματα, δύσκολοι καιροί και θα' ρθουνε κι άλλοι
δε ξέρω, μην περιμένεις κι από μένα πολλά τόσα έζησα, τόσα έμαθα, τόσα λέω
κι απ' όσα διάβασα ένα κράτησα καλά
Σημασία έχει να παραμένεις άνθρωπος

Θα την αλλάξουμε τη ζωή...παρ' όλα αυτά Μαρία

Προσκλητήριο νεκρών με συνοδεία μουσικής υπόκρουσης (εναλλακτικά αντί για το γνωστό «επέσατε θύματα» μπορεί να χρησιμοποιηθούν «Τα παιδιά κάτω στον κάμπο» του Χατζιδάκι ή το «Shine on You Crazy Diamond» των Pink Floyd) σε κάθε όνομα σηκώνεται κι ένα παιδί υψώνοντας τη γροθιά με ένα κόκκινο γαρύφαλλο και την πλάτη στο κοινό
ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Από κείνη τη βραδιά πέρασαν 37 χρόνια. Εκεί που βρισκόταν το καφενεδάκι της οδού Πατησίων βρίσκεται σήμερα μια πολύβουη καφετέρια, γεμάτη φοιτητές και περαστικούς που πίνουν βιαστικά τον καφέ τους. Στη γειτονιά εκείνη τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Το ίδιο και στο κόσμο μας. Τα παιδιά που κλείστηκαν εκείνη τη νύχτα στο Πολυτεχνείο έχουν μεγαλώσει πια. Βάδισαν για χρόνια μέσα σε φωτιά και σίδηρο, πάλεψαν να δώσουν ζωή στα όνειρά τους, σήκωσαν στις πλάτες τους τα όνειρα και τις ελπίδες ενός ολόκληρου λαού.

Σήμερα, τα παιδιά εκείνα είναι σχεδόν πενήντα χρονών. Οι περισσότεροι βαδίζουν και ζουν δίπλα μας, ανώνυμοι και σεμνοί, αποφεύγουν να μιλήσουν πολύ για κείνες τις μέρες, αρνούνται να εξαργυρώσουν τον αγώνα της νιότης τους. Όμως οι φωτιές που άναψαν εκείνες τις νύχτες στην Αθήνα, φλόγισαν τις ψυχές μας, φώτισαν καινούριους δρόμους, δρόμους δύσκολους κι ανηφορικούς μα ωραίους. Δρόμους ανοιχτούς στο μέλλον

Σ' αυτούς τους δρόμους βαδίζουν σήμερα εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο, για μια καλύτερη ζωή, για ψωμί ? παιδεία ?ελευθερία ? δικαιοσύνη και ειρήνη. Σ' αυτούς τους δρόμους βαδίζουν εκατομμύρια νέοι που διαδηλώνουν για Ειρήνη και Ελευθερία, από τη Νέα Υόρκη ως την Παλαιστίνη και από το Λονδίνο ως την Αθήνα.

Σ' αυτούς τους δρόμους τους δύσκολους κι αντιφατικούς να ενώσουμε τα βήματα μας, να ενώσουμε τις αγωνίες και τις ελπίδες μας.

όλα τα παιδιά μαζί στη σκηνή τραγουδούν
ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΛΟΓΙΑ